

den borgerlige Straffelov. Han har i sin Tid stjaalet, der staar i Andragendet, at det var et temmelig meningsløst Tyveri, han har begaaet. Han har senere faaet Æresoprejsning, er nu 68 Aar og maa leve af Fattigunderstøttelse. Udvalget har ment at burde henvise denne Sag til Ministerens Undersøgelse, saa at det kunde blive afgjort, om det var muligt, uden at træde andre Principper for nær, at lade denne Mand faa en Understøttelse.

Tilbage staar kun Andragendet under Nr. 112 fra Aftægtsmand H. Pedersen (Søby) om Invalideunderstøttelse. Han har forgæves flere Gange søgt Invalidefonden. Han oplyser, at han ved Forpostfægtningen ved Jagel den 3die Februar 1864 faldt og læderede sin Skulder. Det Stød, han derved fik, har han siden haft Fortræd af, og nu, han er ældre, bliver det værre og værre. Finansministeren har forlangt, at han skulde skaffe Attest fra sine Kammerater fra den Tid, kunde han det, vilde Ministeren maaske stille sig villig. Der følger nu med Andragendet som Bilag en hel Række af Attester fra Folk i den Egn, hvor han bor, saaledes fra Christen Jensen, Kusk, Linaa, fra Sogneraadsformand A. C. Jensen, Linaa, fra Boelsmand Anders Jensen, Holkenborg, Linaa Mark, fra Linaa Sogneraad og dernæst navnlig tyvende Attester fra hans Kammerater i Tjenesten, nemlig en fra Sognefoged N. P. Mikkelsen, Linaa, og en fra Kristen K. Lauritsen, Skovby, og B. A. Christensen, Steremose. Alle disse Attester gaa ud paa, at Manden virkelig har en Svaghed i sin Skulder, som i højeste Grad generer ham, og i de to sidste oplyses, at vedkommende Mænd have ligget i Tjenesten sammen med Andrageren, og at de have set, at han er falden, og de have mærket, at han efter dette Fald ikke var saa rask som tidligere. Da nu disse Attester ere fremkomne, mener Udvalget, at de Betingelser ere opfyldte, som den højtærede Finansminister har stillet for, at han kunde tage Hensyn til Andragendet, og vi haabe derfor, at Andrageren, Invalid, Aftægtsmand H. Pedersen, Søby, nu maa faa i alt Fald nogen Understøttelse.

Saa er der to Ændringsforslag, et fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) vedrørende et Andragende fra „Trifoliums Mælkeforsyning“ om Tilbagebetaling af et af Selskabet i Told indbetalt Beløb, og et af det ærede Medlem fra Saksjøbing (Rørdam) vedrørende et Andragende fra Saks-

jøbing Byraad om, at der i Saksjøbing maa oprettes et Toldopbeholderskontrolrørembede. Disse to Andragender og da navnlig det første have vi, efter at have konfereret med den højtærede Minister, ikke fundet Anledning til at anbefale, men nu ville jo de ærede Forslagsstillere selv kunne motivere Indstillingerne, og naar vi have hørt den ærede Minister udtale sig, kunne vi tales ved om Sagen.

Byriel-Jensen: Jeg vil sige Udvalget Tak, fordi det ikke er nøjedes med at blive ved Overfladen af den Sag, der staar anført i Listen over Indstillinger under Nr. 12. Naar man med god Villie, saaledes som det ærede Udvalg har gjort, søger at trænge dybere ind i denne Sag, har man let ved at forstaa, at Ansøgeren, Hans Pedersen Søby, ikke hørte til dem, som Oberst N. P. Jensen i sin Bog om den anden slesvigske Krig i 1864 betegner som de mindre paalidelige, der lod sig tage til Fange under Forpostfægtningen ved Jagel for at unddrage sig Krigens Farer og Anstrengelser. Han vilde ikke være Fange, og han blev det heller ikke, og det var sikkert Grunden til, at han ikke kom paa Lazaret, men holdt ud trods Smerterne. Jeg tvivler ikke om, at Indstillingen vil blive vedtagen, men naar Sagen nu altsaa bliver henvist til den højtærede Finansminister, vil jeg bede den højtærede Minister om at tage paa Sagen med Velvillie og navnlig ikke forlange yderligere Oplysninger om Manden, for jeg mener, at de Oplysninger, der foreligge, ere saa fyldestgørende, at man har let ved at forstaa Sammenhængen. Enkelte af de Attester, der bleve omtalte af den ærede Ordfører, fra hans tidligere Krigskammerater, ere vel noget mangelfulde, hvad Formen angaar, men Indholdet er ikke til at tage fejl af. Jeg vil altsaa føje min Anbefaling til den ærede Ordførers.

Rørdam: Som det vil ses, har jeg indbragt under Nr. 85 et Andragende fra Saksjøbing Byraad om Oprettelse af et Toldopbeholderskontrolrørembede i Saksjøbing. Ved Loven om Toldvæsenets Lønningsforhold blev det vedtaget, at der skulde nedlægges nogle Toldsteder rundt omkring i Landet, og det var naturligt, at man da valgte dem i de mindste Byer. En af de Byer, der bleve valgte, var Saksjøbing, og som Følge deraf blev Toldforvalterembedet i Saksjøbing nedlagt. At disse Byer nødig saa deres Toldsteder nedlagte, er ikke underligt, for det medfører altid nogen Ulempe,